

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 187/2017 vp

Vastaus kirjalliseen kysymykseen vanhuspalveluiden palvelukokonaisuuden hallinnasta ja vanhuspalveluiden tuottajille asetetuista kriteereistä ja niiden valvonnasta

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Kristiina Salosen /sd näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KKV 187/2017 vp:

Kuinka hallitus on varautunut lainsäädännöllisesti alihankinnan lisääntymiseen sosiaali- ja terveyspalveluissa,

kuka on sosiaali- ja terveyspalveluissa vastuussa koko palveluketjusta laadun ja laillisuuden osalta viimeiseen alihankkijaan asti,

kuinka paljon ostopalvelua antava yritys voi ostaa edelleen palveluita yrityksiltä, joilla ei ole vanhustyön koulutuksen omaavia työntekijöitä,

voiko vanhuksen hoivakäynnin pilkkoa niin, että apua tarvitseva saa palvelua, myös hoivaa, täysin toisenlaisen alan ammattilaiselta ja

voiko minkä tahansa alan yritys tulla osaksi vanhustyötä?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädäntö edellyttää palvelujen järjestämistä laadukkaasti ja asiakkaiden tarpeita vastaavasti tuotettiin ne sitten omana toimintana, yhdessä muiden kuntien kanssa tai ostopalveluna yksityiseltä palveluntuottajalta. Myös vuoden 2017 alussa voimaan tullut hankintalaki velvoittaa ottamaan huomioon sosiaali- ja terveydenhuollon sisältölainsäädännön, kuten vanhuspalvelulain ja sosiaalihuoltolain vaatimukset. Edellä mainittu koskee myös alihankintana tuotettua palvelua.

Julkisin varoin toteutettujen palvelujen järjestämisvastuu on tällä hetkellä kunnilla, jotka viime kädessä vastaavat palvelun laadusta ja lainmukaisuudesta myös niissä tilanteissa, joissa palvelu hankitaan ostopalveluna yksityiseltä yritykseltä. Kunnilla on myös valvontavastuu hankkimaansa toimintaan.

Palveluvalikoiman on oltava riittävän monipuolinen, jotta sillä voidaan vastata iäkkäiden palvelutarpeisiin. Iäkkäällä henkilöllä saattaa olla myös sellaisia tarpeita, joissa sosiaali- ja terveydenhuollon koulutus ei ole tarpeen. Tällaisia voivat olla esimerkiksi kotipalvelun

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 187/2017 vp

tukipalveluihin sisältyvät sosiaalisen vuorovaikutuksen toiminnot ja viriketoiminta, joita voidaan ostaa esimerkiksi kolmannen sektorin toimijoilta. Tuolloin henkilöstöllä voi olla jokin muu soveltuva koulutus. Tällaisella henkilöstöllä ei kuitenkaan voida korvata sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstöä vaan sitä on oltava riittävästi käytettävissä. Muun muassa turvapalveluissa henkilöstön on kyettävä arvioimaan asiakkaan sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen tarve hälytyskäynnin yhteydessä, joten se edellyttää sosiaali- ja terveydenhuollon osaamista. Edellä mainitut seikat on huomioitava palveluntuottajien kanssa tehtävissä hankinnoissa ja sopimuksissa.

Helsingissä 26.5.2017

Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula